

Ричард РИВ,
Жанубий Африка ёзувчи.

СТАЧКА

(ХИКОЛ)

— Стакча бойшалгандага ишга чиқмасанғиз буди.

— Сенга айтиш осон, бизнинг холимиз ишма будади.

— Биз хаф-хатарга шай бўлишини керак.

— Аммо менинг хотиним ва болаларим бор.

— Бутун Жанубий Африкадаги ёркакларининг хотин ва болаларим бор.

— Ўзинг ул етадим! Менинга ўзару фурзандарим ташвиши солади.

— Караб тур, болаларинг ба-

логатга етганда сендан юз ўти-

шилмасин тагни.

— Хотинимни кундиришим мумкин. Менинг ҳаммасига акли етади. Стакча вактида бо-

лалар мактабга боришмайди. Аммо, бизнинг ўз билан ишга чиқмасинложимиз иш.

— Хўп, агар сен ишга борий,

ўтқоцларингин ишга чиқма-

тиларини кўргансин?

— Ўнда бўлса мен ҳам қай-

таман.

— Сен ўзинг-ўзингта қарши-

чиқаиссан.

— Ойлавишини шундай курбон берини талаб қилиб

бўлмайди.

— Шундай қурбонликни тай-

ёр кишилар орасидан кўпчилик

оидали.

— Бўлса борид. Агар ишга

чиқмасин менинг қучага чиқариб

ташвишида.

— Нима бўлти?

— Кори танил одам янги иши-

ни қаерден топади?

— Уз сиёсатчиларни билан

шу ҳамда қайтараётган сен

эмасми?

— Ўзингин жиннилика сол-

ма.

— Болаларимнинг оч қоли-

шини истамайман.

— Бунинг бадалига уларнинг

бала-чақаларни қаюнларидир тў-

йин оқказланади.

— Уларнинг бала-чақаларни

билингеч қандай ишни йўқ!

— Буларнинг ҳаммаси чи-

ройли сўзлар, аммо менинг ах-

волимга бу тўғри келмайди.

— Ўлаб кўр, яна бир бор

ўлаб кўр. Ваҳт кутуб турмади.

— Ўлаб кўрадиган жойи

йўқ!

— Шундай бўлса ҳам ҳар-

ходда ўнда кўрсанда ташвиши

харакат қил.

* * *

Клерклар, кечинан харидор-

лар, чакалоқи ожалар, дайди-

лар, газета тарзиатчилар, ў-

рнлар, ишчилар. Лонг-стрити

тўйдирб юборишинан. Бостон ва

Ленин кишилар тудасини ора-

лаб ўтиб, марказга томон бори-

шади. Сигнал тепалнинг тў-

йин оқказлади.

— Мен соат ўн иккни прима-

ча «Кэсл» ёзув қозоги магази-

на га етиб боришмади.

— Кўнсанаси янади.

— Сурат чизиш учун қозог

омлоқчиман.

— Шунчалик щошибичми?

— Дам олиш куни ишламоқ-

(ОХИРИ). Бози газетанинг

197-сониди).

чиман.

— Йўрттагами?

— Бир дақиқалини иш-ку.

— Соат бир яримда броши-

ралар Алекада бўлиши керак.

— Улуграмиз. Автобусга ту-

шишади.

— Бу вактлар автобуслар

лини тўла бўлади.

— Бир илок қилиб чиқиб

оламиз...

Улар ўзув қозоги магазини

бўлганича бир оғиз ҳам гапи-

ришмади.

— Мен кўчада кутуб тур-

ман, — тўнгиллари Бостон.

— Майли.

— У ерда симзә бўлиб кет-

маслини урининг кўр.

Бостон фонар устунинг сия-

нгид, чекди. Газетада стакча ҳа-

мид материаллар кўп болсиган

эди. Сарлавҳаларни кўздан ке-

чиди. Колбургидаги шахтада

газининг катта портлаши. Обла-

гавар давом этимда.

Минглаб қамоқи олинига лар.

— Хотинимни кўндиришим

мумкин. Менинг ҳаммасига

акли етади. Стакча вактида бо-

лалар мактабга боришмайди.

Аммо, бизнинг ўз билан ишга

чиқмасинложимиз иш.

— Ўзинг қандай вахимага чи-

ройли қолиши? — Ўйлаб Бос-

тон. — Ленин таъориғи чиқи-

ши. Соат бир яримда Алекада бў-

лини кетади.

— Ўзинга навбатдаги квар-

тилини оғлини. Фақат эхтёй бўл.

— Хавотирланма. Қанча қолди?

— Машинала ҳали анча бора.

— Биринчи ўнта уй менга.

Фақат илтар бўлмасидан.

— Бўлмасам, эсимни еп-

манни.

— Тўғри. Чекиб олиб ишга

кириши.

— Раҳмат.

— Биринчи марта чиққанни-

сан?

— Ҳа.

— Ҳечқиси йўқ, кўнишиб ке-

тасан.

— Ишонаман.

— Яна олтига квартал қолди.

— Соат неча?

— Нигрима бешта кам ўн

ни.

— Полиция фургонига ўх-

шидай?

— Котиб тур, товушинг ҳам-

масин! Йўқ, шундай тўяди ши-

клини.

— Ух, тез ўтиб кетди!

— Сергак бўлини кетади.

— Шундай сўзлар кўнишиб

кишиларни оқиди.

— Ўзбекистон.

— Шундай учун ўзбекларни та-

кимларни таънидайди.

— Мен соат ўн иккни прима-

ча «Кэсл» ёзув қозоги магази-

на га етиб боришмади.

— Кўнсанаси янади.

— Сурат чизиш учун қозог

омлоқчиман.

— Шунчалик щошибичми?

— Дам олиш куни ишламоқ-

(ОХИРИ). Бози газетанинг

197-сониди).

— Ўзбекистон

жонишини кимларни таънидайди.

— Ўзбекистон

жонишини кимларни таънидайди.